

2 WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Hanna Bartkowiak

3 Sędziowie: Małgorzata Winkler-Galicka

Mariusz Sygreła

4 Protokolant: p.o. stażysty Łukasz Drapała

6 przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Grunwald w Poznaniu Joanny Kowczyńskiej

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2023 r.

sprawy skazanego **K. G. (1)**

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

7 od wyroku łącznego Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

Sz dnia 1 sierpnia 2023 r., sygn. akt III K 583/23

1. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.
2. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Ł. kwotę 147,60 złotych (w tym VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.
3. Zwalnia skazanego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

9 Mariusz Sygreła Hanna Bartkowiak Małgorzata Winkler-Galicka

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 1009/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok łączny Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 1 sierpnia 2023 r., sygn. akt III K 583/23

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Rażąca niewspółmierność kary poprzez zastosowanie metody łączenia kar - asperacji, podczas gdy bliskość podmiotowa, przedmiotowa oraz czasowa między zbiegającymi się przestępstwami, jak również okoliczności zaistniałe po wydaniu poszczególnych wyroków, w tym w szczególności postawa skazanego, przemawiają za zastosowaniem metody absorpcji, wobec czego wymierzona K. G. (1) kara łączna 2 lat pozbawienia wolności jawi się jako nieadekwatnie surowa.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Po dokonanej analizie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz danych osobopoznawczych o skazanym Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że zaskarżona kara łączna orzeczona wobec skazanego K. G. (1) nie razi surowością i dlatego nie było podstaw do jej znacznego obniżania, jak uważał obrońca. Przede wszystkim apelujący niewłaściwie oznaczył górną granicę kary łącznej, jaka mogła zostać w tej sprawie orzeczona, powielając błędnie podaną przez Sąd Rejonowy wysokość sumy kar pozbawienia wolności na 2 lata i 4 miesiące, podczas gdy, po zliczeniu wszystkich kar jednostkowych, rozwiązując		

również węzeł kary łącznej z wyroku Sądu Rejonowego w Grodzisku Wlkp. z dnia 11 czerwca 2018 r., sygn. II K 298/17, suma kar wynosi 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Zatem Sąd Rejonowy mógł de facto wymierzyć skazanemu karę łączną pozbawienia wolności w granicach od 11 miesięcy do 2 lat i 6 miesięcy.

Apelujący obrońca słusznie zwrócił uwagę, że sąd przy wydawaniu wyroku łącznego winien badać związki: podmiotowo-przedmiotowy i czasowy, zachodzące pomiędzy zbiegającymi się czynami. To właśnie bowiem przede wszystkim te okoliczności są decydujące przy kształtowaniu wymiaru kary łącznej i dla przyjęcia zasady od absorpcji po kumulację, ustalając czy związek ten jest ścisły, dość odległy lub w ogóle go brak (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 6 czerwca 2018 r., sygn. akt II AKa 73/18, Legalis nr 1813581). Uzupełniająco dodać także trzeba, że sąd orzekając o wysokości kary łącznej musi uwzględniać z jednej strony, że celem instytucji kary łącznej jest zapewnienie racjonalnego i humanitarnego stosowania kar i środków karnych, ale też nie może pomijać, że kara łączna nie jest swoistym narzędziem łagodzenia kar jednostkowych i polepszania sytuacji faktycznej oraz prawnej wielokrotnego sprawcy. Oznacza to w praktyce, że priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zasada asperacji, natomiast karę łączną orzeczoną na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 6 września 2018 r., sygn. akt II AKa 144/18, Legalis nr

1852052). Wbrew zatem stanowisku obrońcy, orzekanie o karze w wyroku łącznym nie może sprowadzać się do bezrefleksyjnego przyjmowania rozwiązania najkorzystniejszego dla skazanego i wymierzania mu kary łącznej na zasadzie absorpcji. Nie jest to obowiązkiem sądu orzekającego a wręcz przeciwnie powinno mieć charakter wyjątkowy i dotyczyć nieprzeciętnych sytuacji. Stosowanie zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej nie stanowi zatem punktu wyjścia przy dokonywaniu oceny wymiaru kary łącznej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 25 marca 2019 r., sygn. akt II AKa 362/18, Legalis nr 1997972).

Biorąc pod uwagę powyższe wskazania Sąd odwoławczy stwierdził, iż Sąd Rejonowy orzekając o karze łącznej stosownie do art. 85a kk prawidłowo wyważył wszystkie okoliczności mające wpływ na ich wymiar wobec skazanego K. G. (1) i uwzględnił je w odpowiednim stopniu przy podejmowaniu decyzji o zastosowaniu zasady asperacji przy kształtowaniu wymiaru nowej kary łącznej pozbawienia wolności. Faktycznie występowała pewna zbieżność przedmiotowa pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, jednak nie tak wyraźna jak to przedstawiał skarżący, skoro cztery występki atakowały różne dobra prawne jak mienie, wolność, oraz prawidłowy obrót gospodarczy i były popełniane w inny sposób, na szkodę różnych osób. Podobnie więc czasowa między tymi czynami była w miarę ścisła skoro działo się to na przestrzeni niespełna 6 miesięcy. Odjęcie skazanemu w tej sytuacji 6 miesięcy pozbawienia wolności, czyli umniejszenie mu kary praktycznie o jedno skazanie,

było wyważonym i sprawiedliwym posunięciem ze strony Sądu I instancji.

Przeprowadzona kontrola odwoławcza nie wykazała istnienia okoliczności, które byłyby powodem do ingerencji w wymiar kary łącznej i przyczynkiem do jej wydatnego złagodzenia. Obrońca we wniesionym środku odwoławczym zwracał uwagę wyłącznie na okoliczności korzystne dla skazanego. Natomiast wszystkie istotne dla prawidłowego ukształtowania kary łącznej okoliczności zdecydowanie przemawiały za zastosowaniem częściowej absorpcji. Odnośnie zachowania skazanego podczas osadzenia w zakładzie karnym to w należyтым stopniu została uwzględniona przy wyrokowaniu opinia z ZK (...). Nie mogła to jednak być okoliczność pierwszoplanowa, zwłaszcza że mimo pozytywnych danych o zachowaniu skazanego w warunkach więziennych, jest on mało krytyczny wobec siebie jako sprawcy popełnionych przestępstw, nie naprawił jeszcze żadnych szkód orzeczonych w wyrokach. Ponadto, nie można tracić z pola widzenia tego, że wyroki skazujące objęte kontrolowaną sprawą nie są jedynymi na „koncie” podsądnego K. G.. Jak wynika z danych o karalności i dołączonych wyroków jednostkowych, jeszcze po dacie ostatniego z czynów, za które kara została połączona w ostatnim wyroku łącznym z dnia 1 sierpnia 2023 r., skazany popełniał różne przestępstwa: z art. 178a § 1 kk dnia 19 stycznia 2018 r., z art. 286 § 1 kk dnia 22 lipca 2018 r. i 14 września oraz 6 listopada 2018 r., za które także został ukarany. Oznacza to, że skazany K. G. (1) wymaga dalszego oddziaływania w celach

wychowawczo-prewencyjnych.
Wszystkie zatem istotne dla prawidłowego ukształtowania kary łącznej okoliczności zdecydowanie przemawiały za zastosowaniem częściowej absorpcji.

Podsumowując, Sąd odwoławczy stwierdził, że wymierzenie skazanemu kary łącznej w niższym wymiarze byłoby sprzeczne z celami zapobiegawczymi i wychowawczymi oraz potrzebami w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a nadto nie uwzględniałoby w odpowiednim stopniu związku przedmiotowego i czasowego pomiędzy poszczególnymi przestępstwami podlegającymi łączeniu. Nie ulega wątpliwości, że skazany K. G., uprzednio skazany 8 wyrokami wymaga odpowiednio długofalowego oddziaływania aby zrozumiał naganność swoich zachowań, ale też aby kary podziałały na niego silnie prewencyjnie żeby zaprzestał popełniania przestępstw. Należy wręcz przyjąć, że orzeczenie kary najniższej z możliwych podziałałoby na skazanego demobilizująco, pokazując pobłażliwość sądu karnego na wielokrotne łamanie przepisów prawa. Uznać zatem należało, że obrońca bezzasadnie domagał się zastosowania zasady pochłaniania kar jednostkowych do maksymalnej absorpcji i nie przekonał o nieprawidłowości kary orzeczonej przez Sąd I instancji.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu K. G. (1) kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Brak podstaw do uwzględnienia wniosku z uwagi na niezasadność omówionego zarzutu. Postępowanie odwoławcze nie potwierdziło by Sąd Rejonowy kształtując wymiar kary łącznej pozbawienia wolności orzekł ją z rażą surowością. Zgłoszone w tym zakresie argumenty obrony okazały się nieskuteczne i nie przekonały Sądu II instancji do zmiany zaskarżonego wyroku na korzyść podsądnego.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok został w całości utrzymany w mocy.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Postępowanie odwoławcze nie wykazało uchybień w zaskarżonym wyroku, które podnosił obrońca w apelacji. Brak było także podstaw wskazanych w art. 439, 440 kpk, uzasadniających uchylenie wyroku poza granicami zarzutów i wniosków apelacji.	

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		

0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	W pkt 2 wyroku, na podstawie § 17 ust. 5 oraz § 4 ust. 3 w zw. z § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714) Sąd Okręgowy zasądził na rzecz adw. M. Ł. kwotę 147,60 złotych brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym, zgodnie z wnioskiem zgłoszonym w apelacji, podtrzymanym na rozprawie apelacyjnej w dniu 8 grudnia 2023 r.
3.	Zgodnie z art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego wniesionego przez oskarżonego (odpowiednio też skazanego) ma on obowiązek ponieść koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa. Koszty te zgodnie z art. 616 § 1 kpk obejmują wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania oraz opłaty. Natomiast art. 634 kpk stanowi, że jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, do kosztów procesu za postępowanie odwoławcze od orzeczeń kończących postępowanie w sprawie mają odpowiednie zastosowanie przepisy o kosztach za postępowanie przed sądem I instancji. Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy opierając się na dyspozycji przepisu art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa należnych od niego kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, uznając, że ich poniesienie byłoby dla

niego zbyt uciążliwe. Stwierdził bowiem, że K. G. (1) jest od dłuższego okresu czasu pozbawiony wolności, nie posiada żadnego majątku oraz ciężą na nim zobowiązania finansowe z wyroków karnych. Tak przedstawiająca się sytuacja skazanego przemawiała za zwolnieniem go od kosztów sądowych za postępowanie apelacyjne.

7. PODPISY

Mariusz Sygrela Hanna Bartkowiak Małgorzata Winkler-Galicka